

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám. hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatkak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése. hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	---	---

A nemzet öröme.

A természet hatalmas őserjeje évről-évre meghozza a bájos szép tavaszt.

Újra kivirult a róna, zöld a mező, arany kalásztól reng a térs sikság, örül minden magyar. A közeledő nagy napokban még a bánat és fájdalom is elnémul, mert magasztos, lélekemelő az ünnep, mely a magyar nemzet millióinak szívét nemes érzellemmel tölti el. Ez az ünnep a legelső magyar ember, Szent István méltó utódja, dicső és fekkölt lelkű nagy királyunk megkoronáztatásának 25. éves jubileuma!

Régen, midőn Krisztus vallásának első apostolai az üldöztetés vad haragjának kitéve várták, lesték a megerősítő malasztot, a szent lelket, s midőn ez mindenható erejével megszállta az apostolokat, akkor emberfölötti erővel hirdették, terjesztették a szent hitet; buzgó követői és hirdetői lettek a mesternek; az egész világon bátran hangoztatták az ígéretet, vigasztalták a szomorúakat és csüggedőket; új életre ébresztették a mélyen alvót. Éppen így ébresztette föl szenvedő, mély álmából a magyar nemzetet dicsőségesen ural-

kodó nagy királyunk megkoronázása 25 évvel ezelőtt, 1867. június 8-án!

Midőn a magyar nemzet büvös erejű szent ereklyéje föltétetett felséges királyunk fejére, egy szép jövő szelid hajnala virradt hazánkra. Talán minden szív megérezte, hogy a korona megszentelt erejű varázsa oly nemes homlokot érintett, melyben a jóság, igazságosság, bölcsesség érzelmei honolnak. A magyar nemzet multja, jelene és jövője össze van forrva Szent István koronájával, e nélkül nem lenne boldog a magyar, mert e korona nem csak védelmezője, hanem biztosítéka is alkotmányunknak, — szabadságunknak, nemzeti jellegünknek és fejlődésünknek.

Huszonöt év! Egyszerűen véve a dolgot, nem nagy idő. De midőn a népek millióinak kormányzásáról, jogai és alkotmányának megtartásáról és megvédéséről, az áldásthöz béke fenntartásáról és különösen arról van szó, hogy egy hatalmas birodalom különféle nemzetiségei között a testvéries egyetértés és barátságos vonalom ne csak fenálljon, hanem az uralkodói bölcsesség alkotó ereje által erősüljön is, hogy a nemzetek jóléte fokoztassék, hogy a népek

emberi mivoltuk magaslatára emelkedve, a buzdító példa hatása alatt haladjanak, fejlődjenek a tudás, az önművelődés útján, akkor ez a 25 év nagy idő!

Ezeréves multunkban nem találunk ilyen korszakot, mint 1867-től 1892-ig! Mert a nemzet haladása ez utóbbi években igazán rohamos és egyöntetű volt, minden irányban kiterjedt.

Hogy annyi balszerencse közt és oly sok szenvedés után, izmosult erővel, az anyagi és szellemi jólét útján haladunk, ez nem csupán a nemzet érdeme, nagy része van ebben a koronás királynak is, a ki örömét és bánatát egyaránt megosztotta nemzetével. Kimondhatatlan mély fájdalmanak és veszteségének szomorú napjaiban hű magyarjai tántoríthatatlan szeretetében és ragaszkodásában is talál enyhítő balzsamot a vérző szív sebére és fájdalmas szívvel bár, de királyi akarattal, nemzetünk kimagasló alakjaival együtt fáradozott, munkálkodott tovább népei jóléte és boldogulásáért!

És mert a magyar nemzet minden tagja lelkesülve, rajongásig szereti évszázadok óta páratlan nagy uralkodóját, királyát, mindnyájunk lelkéből fölszáll forró imádságunk a

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCSÁJA.

Elmentek a színészek.

Szerkesztő úr! Én ugyan kijelelmentem, hogy vegye el tőlem a guckert és tiszteletjegyet, ha nem tette ám lássa.

Tehát folytassam a kritikát! ? . . . Jó! . . . folytatam.

Kegyetlen sors nekem a kritizálás, — mert mi pennaforogatók ugye bár szerkesztő úr tudjuk azt, mit tesz egy t. cz. publikum igényeit kielégíteni. És mi már átéljük sokszor a „méltatlan” kritika fullánk csipdeséseit és a szerkesztő úr mégis nálam hagyja a — guckert.

Jó! De aztán meg ne bánja szerkesztő úr, mert mostan kapom magam s kiosztom részét a t. cz. publikumnak is az esetleg „jól megérdemelt” kritikából. S hogy aztán könnyebben lenyakhassanak, hát szépen alá is írom magam.

Tehát elmentek a színészek! A „népkert” újra csendes. Homokos útjain már nem ropog annyi „legénytalp,” mint — természetem — egy hét előtt. Az aranyifjuság igyekszik takarékosan párosult szolidaritást gyakorolni. És üdül otthon a drága és kedves emlékek mámorában gyönyörködve.

Elmentek a színészek! Csak néhány foszlányos színlap az utzasarkon, széttört remények, üres tárczák, hiába félretaposott

czipósarkok, rég ismert és újra felelesztett operette melódiák, és néhány fájó szív hirdeti, hogy itt voltak. No meg azután egy esomó szép emlék is és egy nagy „tuzok,” — mit ajándékba rajzolt Beczkői, a társulat ügyes piktora Szlávíknak szíves emlékül — ezek is hirdetik, hogy itt voltak. De hát miről is emlegetné Szlávík a soká nélkülözendő vendégeit? Mert hisz adósa egy sem maradt!

De lássuk az elmúlt hét műsorát. Szombaton a „Királyfogást,” vasárnap „Jani és Juczi,” hétfőn „Thermidor,” kedden Kövessy Rózsa jutalomjátékául a „Suhancz,” szerdán pedig Lomniczy Béla jutalomjátékául „Ne hagyj magad Schlézinger” került színre.

Általában azt mondhatjuk, — a mit a közönség ajkairól lestünk el és tapsaiból következtünk, — hogy az eltávozott társulat teljesen kielégítette és ki is elégitette igényeinket. Játékuk mindig betanult, szabatos és összevágó volt. A karok szabatosan énekeltek és a legkisebb szerepörűek is igyekeztek tehetségük szerint jól megfelelni.

Kövessy Rózsa minden szerepében és mindenkor megérdemelte a sűrű tapsot és osztatlan tetszést.

Amilyen csábos cigány leány volt a „Királyfogásban,” éppen olyan jó léha suhancz a „Suhanczban” és kardos parasztleány a „Schlészingerben.” Tud játszani és tudja is, hogy kell játszani. Ez pedig a kö-

zönséggel szemben ama nagy titok, hogy a színész hatni tudjon játékaival.

Jutalomjátékát egy nagy koszorú és egy szép csokor tette emlékeztetéssé. Hanem a jövedelemre Pesti fizetett rá 3 frtot. Pedig kik az ideálnak és gyönyörködtetésünknek élnek, azok is szoktak . . . kenyert enni! De hát, ugye bár t. cz. publikum, elverte az elismerés rózsáit az idejéig és a kritika kevesebbe kerül, mint a . . . kenyér!

Zöldi Hermin néhány csinos énekéért a közönség részéről sűrű tapsot aratott. — Meg is érdemelte. De ha a kritika pápaszemén nézzük, úgy azt mondhatjuk róla, hogy meglehetősen színész ma és idővel még jó is lehet.

Mert tagadhatatlanul csinos hangja mellett, nagyon szembeszökőn kiri játékának gyakorlatlansága. Még kezdő, s így kezdőnek is jó. Az alakítóművészetnek éppen legbiztosabb alapja a gyakorlat, a mi még hiányzik; de eléggé fiatal ahhoz, hogy azt is megszerezze.

A naiv szerepnek tetszős, sőt többször jó alakítója volt S. Molnár Vilma. Megjelenése, modora, hangja, szóval külső és belső tulajdonságai is arra teremték. Dráma szerepekben meghisszük, hogy hüen érez, de kevésbé tudja érvényre juttatni a drámai diktio hatását az előadással. De ő is csak elismerést érdemelhet.

O. Kiss Julia osztályrésze az alakításban a szenvedés. Szelid hangja, szelid ar-

mindenhatóhoz, hön szeretett királyunkért és családjáért.

A bérczes haza ormain pedig Kárpátoktól Adriáig viszhangozzák a magyar nemzet örömrivalgását:

Éljen a magyarok királya!

Választások a vármegyén.

Május 31-én töltötte be vármegyénk a Stammer Sándor lemondása folytán megütrült alispáni széket.

Mint megyeszerte tudva van, az alispáni állásra 3 egyén pályázott: Csató Zsigmond vármegyei főjegyző, Cicatricis Lajos a csongrádi járás főszolgabírája és Gaál Sándor szentesi kir. járásbíró. Gaál Sándor azonban komoly jelölt aligha is volt, mert pályázatát időközben visszavonta — Ennélfogva a választás Csató Zsigmond és Cicatricis Lajos közt ejtett meg.

Mint előre is látszott, a vármegyén még két ily erős párt soha nem küzdött egymás ellen. Bizonyosság erre az, hogy a beadott 151 szavazatból Csató Zsigmond 77-et, Cicatricis Lajos pedig 74 szavazatot nyert s így: Csató Zsigmond 3 szótöbbséggel választatott meg Csongrád-megye alispánjává. Értesüléstünk szerint azonban a szavazatok bejegyzésénél tévedés fordult elő, a mennyiben egy ellenszavazat is dr. Csató javára iratott s így az alispán választásnál dr. Cicatricis csupán egy szóval maradt kisebbségben.

A főjegyzői állásnál szintén csak két jelöltre történt szavazás. Dr. Cicatricis Lajos ellenfele dr. Kelemen Béla volt. Azonban itt a mérkőzés korántsem volt oly erős, mint az alispáni állásnál, mert itt Cicatricis Lajos pártja könnyű szerrel bánt el a Kelemen-párttal, 31 szavazat-többséggel győzedelmeskedvén a fölött.

Dr. Cicatricis Lajos fényes győzelméhez midőn szerencsét kívánunk, egyszersmind aggálylyal tölt el bennünket az a tudat, hogy tőle mint

járási főszolgabírótól megkell válnunk. Mert hiszen daczára annak, hogy nálunk számos politikai ellenfelei voltak, még azok is beismerték, hogy nálánál méltóbban azt az állást melyet elfoglalt, senki be nem töltheti. Fényes tehetségével és igazgatószeretetével polgártársaink osztatlan bizalmát és nagyrabecstülését érdemelti ki.

Dr. Cicatricis Lajos megyei főjegyzővé történt megválasztása következtében, arról kell tehát gondoskodnunk, hogy ki legyen a csongrádi járás főszolgabírája?

Ezen kérdés helyes megoldása városunk jövőjére sokkal fontosabb, mint az alispáni állás ügye.

Ezen kérdés alapos megoldásától függ városunk jövője s a közbeke helyreállításának sikeres munkája.

Ezt a kérdést tehát nagyon megfontolva és a mi fő: békés uton kell fölfejtetünk s már első tárgyalásánál pártkülömbőség nélkül, egyöntetű megállapodásra jutnunk.

Ez pedig — nézetünk szerint — csak akként érhető el, ha a járáshoz tartozó megyei képviselők többsége dönt a fölött, hogy ki legyen a csongrádi járás főszolgabírája?

Mi részünkről leghelyesebbnek találjuk azt, és ezennel indítványozzuk, hogy Ujhelyi Nándor ügyvéd ur hívja össze a csongrádi járáshoz tartozó megyei bizottsági tagokat értekezletre s ezen értekezlet döntsön egyhangulag vagy akár szótöbbséggel a főszolgabírói állás fontos kérdésében. Nagyon természetes, hogy a többség akarata előtt a kisebbségnek meg kell hajolnia.

Ennek történetével pedig föltételezzük, hogy a vármegye törvényhatósága, a járás óhajításának eleget tesz azzal, hogy azt, kit a járás magának kijelöl, egyhangulag fogja főszolgabíróvá választani.

Megjegyezni óhajtjuk különben, hogy e kérdés megoldási módzatai-

nak bármely irányu vitatására lapunk hasábjain bárkinek helyet adunk.

Tessék hozzá szólni!

Ujdonságok.

— június 5.

— **Választások a vármegyén.** Lapunk más helyén már megemlékeztünk a vármegyei alispán- és főjegyzőválasztásról. Tájékoztás okáért nem tartjuk érdektelennek közölni azok névsorát, a kik Dr. Cicatricis Lajosra és azokat, kik Dr. Csató Zsigmondra szavaztak.

Dr. Cicatricis Lajosra szavaztak:

Abaffi Zsigmond, Burg Eenes, Banyai József, Bartuc János, dr. Bojniczer Antal, Cseh-Pál László, Eder János Faragó Albert, Fekete Márton, Grüner Géza Gyulai Sándor, Greskovits Pál, Hacker Adolf, Hájja Lajos, Herke Ferenc, Hegyi Antal, Ivankovics Imre, Jurenák Béla, Kovács János, Kátai-Pál János, Komjathy Mór, Kálmán István, Kohn József, Kálmán-N. Imre, Krpalek Lajos, Kertész Mór, Lászlófi László, Mészáros Miklós, Mészáros István, Mezey Pál, Máté Imre, Maróthi István, Novak József, Nagy Imre, Pataki József, Pásztor János, Pap Ödön, Pintér András, Piti Péter, Réti Ernő Rác András, Réti Ferenc, Rabi Ferenc, Soós Ferenc, Soós Sándor, Sohlya Gyula, Szánthó Dániel Szánthó Lajos, Szabó Imre, Szabó Sándor, Szluha Imre, Sima Ferenc, Szabó Gyula, Szeder János, Szürszabó-Nagy Imre, Szeder Imre, Sarkai-Nagy Ferenc, ifj. Tekulics János, Tari Endre, id. Temesváry Antal, Tóth Kálmán, Udvarói Sándor, Ujhelyi Nándor Witrich Sándor, Wimmer Károly, id. Várady Lajos, ifj. Várdy Lajos, Windisch János, Bálint József, Bálint János, dr. Ecséri Lajos, Kálmán Mihály, dr. Ulár István, Sarkadi-Nagy Mihály — összesen 74-en

Dr. Csató Zsigmondra szavaztak:

Aradi Kálmán, Burian Lajos, Berkec Ferenc, Cékus Andor, Cékus Ferenc, Csémei Antal, Cukor Emil, Csucs János, Csucs Antal, Kukermann Károly, Dósa Béla, Fehér Antal, Gombos József, Hoffer Antal, Hódi János, Horváth János, Horváth Sándor, Illés Jenő, Józsa György, id. Jernéi Mihály, Kristó-Nagy Imre, Kristó-Nagy István, Korbuly Béla, Kallap János, Kazaly Imre, Kiss Zsigmond, Keller Lajos, Lázár István, dr. Mátéi Ferenc, id. Mátéi Ferenc, Maasburg Sándor, Mezei Mór, Piroška István, dr. Pollák Sándor, Polgár János, Rác László, dr. Reis Soma, Rác Ferenc, Széll Antal, Szob-Szabó Bálint, Szépe Károly, id. Sarkadi-Nagy Antal, Stammer Sándor, Szobotka Filipp, Soos Pál, Szvoboda Ferenc, Sárdi Mihály, Szobodka Gusztáv, Sulc Lajos, ifj. Sarkadi-Nagy Antal, Sléinger Károly, ifj. Temesvári Antal, Tajthy Ferenc, Tajthy Kálmán, Varjasi István, Varga Imre, Varga Károly, ifj. Veerei János, Zolnay Károly, Zádori Mátyás, Zsarkó Ferenc Mátéi Kálmán, dr. Sulc Lajos, Albertényi Antal, Hódi Pál, Onodi Géza, dr. Lakos Imre, dr. Bartha Kálmán, Zolnai Kálmán, Pázmány Dániel, dr. Kelemen Béla, Vidovich Antal, dr. Tasnádi Antal, Sebők Kálmán, Babós Sándor, Onodi Lajos, tehát összesen 77 képviselő.

— **Ima Hirsch báró életéért.** A kiváló jótékonyaságú ember-barát felgyógyulásáért imádkoztak a helybeli izraeliták imaházukban. Ima végeztével Büchler rabbi méltatta báró Hirsch érdemeit. A hitközség sürgönyileg fejezte ki részvétét a nagy betegnek.

cza és bizonyára szelid érzelmvilága is legjobban képesíti őt arra, hogy a bánat, szenvedés, csalódás és gyötrelmek alakitója legyen, a mint hogy volt is. Jobban illik reá a bánatos anya fehérbabos, egyszerű fekete szoknyája, mint a kaczer trikó. Az . . . Kövessyn áll jól.

Azt hallottam egy ízben, hogy Timárné egyik szerepét nem vénytette eléggé.

Már bocsanatot kérek — s az bár udvariasságom rovására, de mindenesetre Timárné javára szól — kár volna ha vénebb volna szerepköréhez, mert arra épen elég . . . vén.

A szerelem harmadvirágzásának képe ő a színpadon. A vén kisasszonyok elkésett, soha el nem ért és mindég szunnyadó szerelmes epekedéseinek élő és nevetségesen mulatságos karikatúrája minden alakítása.

És haragosabb anyóstól mentse meg Isten a bajszot viselő emberiséget! És bocsanon meg Timárné, de biz ő eléggé . . . vén? mert ha ellenkezőt mondanék, úgy színésznői rovására történnék.

A többi hölgyek, kik kevesebb szerepkörben a részek szerepét játszik az egész kikerekítéséért, ama hálátlan sorsban részesülnek, hogy nem számítanak egyéni méltatásban. De legyenek megnyug-

tatva azzal a tudattal, hogy az egész jó-sikeréhez nekik is részük volt egyenként.

A férfiak közül úgy hősszerelmes, valamint társalgási darabokban igen jó színész Lomniczy. Színpadi alakja, gyakorlati és szorgalma mellett nem is csoda.

Olyan pompás Mokány Berezt mint ő, keveset látni. Hogy kissé szalásabb, úgy hisszük nem az ő hibája.

Csodáljuk, hogy „Schlesingert” választá juttalomjátékaul, mert hisz jól játszik és jó izlése van. Ugy látszik, hogy tanult a „Suhancz” példáján és praktikusabb akart lenni.

A mi sikerült is.

Dramai alakításáért, főleg „Thermidorban” szerzett sikeréért érdemli meg az osztatlan dicséret szavát Rélay.

Egy művelt, egy fenkölt gondolkozású republikánus kitünő alakítása volt.

A dikció, a pathos, a mély és magasztos eszmék, a nagy érzelmek az ő hálás emelői a színész dicsőségre. Középpontja volt e nagyszerű drámának alakításában. És ha nem számítjuk azt, hogy e fenséges munka fenségével hat legjobban, úgy ő a siker biztosítéka.

Hanem úgy ez a darab, valamint „A megboldogult” kitünő vigjáték is meglehetősen üres ház előtt ment. De már a „Schl-

zinger” ez . . . ez nem hagyta magát!

A közönség állandó kedvencei voltak Beczkóy és Borbély és ez nagy szó és igaz is. Az emberi félszeregek, kislelkűség, önhitség, társadalmi ferdeségek jó ízű személyesítői ők, a derék komikusok.

Minden mozdulatuk otthon van a színpadon. És minden humor, gunyt és satyrát, mit a költő szájukba ad, ők pompásan érvényesítik. Sőt néha túl is hajtják — mondja a kritika. A mi ugyan nem nagy baj. Mindkettő fiatal még és ha olyan jó volna hangjuk mint játékok, sokra vihetnék.

Boross elég jó színész, de nem jó tenorista. Már pedig hangnélküli tenorista, az biz . . . öreg hiba! De hát a népszínházban is csengő-bongó és sok aranyval volna fizetve egy jó tenorista, de ha . . . nincs!

Kisebb szerepekben említendő R. Nagy Gyula.

A diszletek szépek, ruhatáruk pedig bátran mondhatjuk . . . fényes volt.

Szinte káprázat volt néha látni a hölgyeket.

És most elmondhatnók, — mert tessék elhinni nagyon tudnók, — hogy mikor volt kissé disponálva egyik-másik szereplő. Hogy néha lassú, vontatott volt a darab és

— A koronázás jubileumát a helybeli izr. hitközség f. hó 8-án d. u. 4 órakor hálaadó isteni tisztelettel fogja ünnepelni, melynek végeztével Büchler Márton lelkész, ünnepi beszédet tart, s befejezésül az ifjuság a „Szózat”-ot éneklé el.

— **Artézi fürdő.** Kádár Pál csongrádi lakos kérvényt nyújtott be a községi képviselő-testülethez, hogy az artézi kút fölösleges vizét piacztéri házában létesítendő fürdőbe vezethesse. A derék vállalkozó megérdemli a képviselő-testület pártolását, mert a községnek régi vágya teljesülne egy alkalmas fürdő létesítése által. — E helyen említjük föl, hogy egy tiszai közfürdő felállítására iránt is erősebb mozgalom indult meg s így kilátásunk van arra, hogy nem sokára ez is készen lesz.

— **Iparos tanulók vizsgálata.** A helybeli iparos tanulók évi vizsgálata e hó 19-én d. e. lesz. A munkák ugyanakkor bíráltatnak meg.

— **Artézi kutunk.** A vállalkozó mérnöknek alapos kilátásai vannak, hogy rövid idő múlva artézi vízzel olthatjuk szomjunkt. Eddig már körül-belül 180 méternyi mélységig furtak le. A földrétegből azt lehet következtetni, hogy az artézi vízre minél előbb rabukkannak.

— **Kirabolt primás.** Nem Vaszary Kolos esztergomi hercegprimás ő eminenciájáról van szó, hanem Farkas Balázs közkedveltségű cigány-primásunkról, kinek kamráját mult hó 28-ára virradó éjjel ismeretlen tettesek feltörték és 40 iteze zsirt tartalmazó zsiros bődönjét elrabolták.

— **Ismételt gyujtogatások** fordultak elő a mult héten városunkban. Az elsőnek id. Cs. Forgó József szállókunyhója esett áldozatul, mely teljesen elhamvadt; a mult szerdán pedig ismeretlen tettesek Mihálovics Elek lakására dobtak parazsat, s a már lángra gyult épület megmentése csak annak köszönhető, hogy a műhelyben dolgozó mester és segédei a tűz tovább terjedésének gátat vetettek. Ha már tűzoltóságról nem szólhatunk, legalább elvárjuk a rendőrségtől, hogy ily esetekben gondossága a megsokott nyomozások körén okvetlenül tulterjedjen.

— **1848—49-iki** ereklyéknek a fővárosi vigadóban látható muzeuma megszerzte Gábor Aronnak összes megmaradt ereklyéit, Turóczy Mózeshez irt rendkívül érdekes leveleit, továbbá a könyvet a melyből Gábor Aron az ágyu öntést tanulmányozta; e könyvnek igen sok lapjain olvashatók Gábor Aronnak ironnal irt jegyzetei. A kézi-vásárhelyi ágyuöntő és felszerelőgyár műhelyképe most készül a leghibebb leírások és rajzok nyomán. E festményen láthatók Gábor Aron és Turóczy Mózes

hogy ekkor meg ekkor sört ittak, pedig a pohár... üres volt!

Hogy nincs tenorista, hogy nincs baritonista és a... többi.

Hanem sugok én valamit! Pesti Vásárhelyre Kiss Mihályt szerezte meg 15 frt-jával. Mert nem számít arra, hogy 3 frtot ráfizessen a primadonna jutalomjátékára.

Meg még valamit sugok:

Szlávik hét tuzokból készített a minap paprikást, de egy porció sem fogyott el. Azt mondta, többé nem készít, mert a nyakán maradt.

En pedig azt mondom, hogy dicséretet érdemlő hálás publikum vagyunk, — de kevesen! És a színészek is meg van az a rossz szokása, hogy az „ideál” mellett „enni is szokott!”

Azért némely tulkövetelésekre én azt mondom, hogy annyit kívánjunk, amennyit adhatunk.

Amennyit pedig mi adhattunk, azért pedig nagyon jó volt, amit Pesti nyújtott.

Oh igen, vannak sokkal jobb előadások is és nem is messze — Pesten!

És most tessék leütni a fejem, ha tetszik, hogy ezt merté megmondani a t. cz. publikum szolgálatkész szegény hive helyben.

munkalkodása az ágyu-gyárműhely nagy számu munkásai közt. A kép igen nagy és szép.

Az 1848—49-iki honvéd-emléklapból eddig már igen sok példányt rendeltek meg nemcsak a még élő honvédek, hanem olyan családok is, a kiknek valamely rokon tagja részt vett a dicső szabadságharcban. Az illető 1848-49-iki honvéd neve és rangja az emlék-lapon a Hungaria által megkoszorozott keretben arany betűkkel lesz beírva. A névtől jobbra a szabadságharc nagyjai Damjanich, Perczel, Battyány, Petőfi, Klapka stb. továbbá különféle honvéd csapatok és öltözetek gyönyörű színyomatban láthatók. Ez emléklap diszpéldánya 2 frt, olcsóbb példánya 1 frt. A kép jövedelme a fővárosi vigadóban látható 1848-49-iki magán ereklje gyűjtemény gyarapítására lesz fordítva.

— **Védekezés a peronospora ellen.** A peronospora (szőlőpenész) elleni első védekezést, már többen — különösen az értelmesebb szőlőbirtokosok részint befejezték — részint pedig megkezdették. Sajnálatlaltal azonban tapasztalunk, hogy a nép még most sem hisz a permetezés sikerében, sőt akadnak oly egyének is, a kik azt mondják, hogy az egészet az „urak” fundálták ki. Egy öreg, a földműves osztályhoz tartozó szőlőbirtokos pedig határozottan Isten ellen való véteknak jelentette ki a peronospora elleni óv-intézkedéseket, mert szerinte azt az Isten adta és csak az veheti el. Pedig hát a hernyót is az Isten adta, mégis jónak látta tisztelt öreg polgártársunk meghernyóztatni gyümölcsfáit. El lehetnek rá készülve mindazok, kik ezen veszélyes penészgomba ellen védekezni nem fognak, hogy 1—2 év múlva csak a holt tökéken fognak gyönyörködni. Akkor azután azokba jut az a jó magyar közmondás: „Kárán tanul a magyar!”

— **Rendőri hir.** F. hó 3-án d. u. a böldi révén felül, a Tisza partján földbe szurt esernyőn, egy 12-14 éves fiú ruházatát találták fel. Való színű, hogy a fiú fürdés közben a Tiszában lelte halálát. — A fiú kiletének nyomozása iránt a rendőrség intézkedett.

— **Csányi Anna** 21 éves, férjetlen nő, a ki áldott állapotban volt e hó 3-án d. u. hirtelen meghalt. A hullavizsgálat megjeltesekor az orvos erőszakos halál, még pedig mérgezés tüneteit észlelte. Ez ügyben az illetékes hatóság vizsgálatot rendelt el.

— **Rendőrségünk figyelmébe.** Az iparos tanoncok — iskolai óra után — a mikor a szélrózsa minden irányában hazafelé ballagnak, utca hosszat garázdálkodva a legerkölcstelenebb nótákra gyujtanak

rá és csupa kedvtelésből — e szép csemétek — még a verekedésből is tartanak némi gyakorlatokat s ha valami privát egyén őket rendre utasítja, azt képesek megdöbálni.

NYILATKOZAT.

Stammer Sándor nyugdíjaztatása folytán vármegyénkben megürült alispáni állás betöltése alhalmából lazajlott választási mozgalom folyamán forgalomba jött hírekkel szemben szükségesnek tartjuk kijelenteni, hogy mi sem Cicatricis megválasztása érdekében, sem egyéb okokból a megyei ellenzékkal szövetségre nem léptünk, erre senkit fel nem szólítottunk, sem mi felszólítva nem lettünk.

Kijelentjük továbbá, hogy mi annak a megyei pártnak, melyet az ellenzék ily elnevezéssel a Szentos városi párttal szembe állított, létezéséről tudomásul nem bírnunk, következve sem annak tagjai nem voltunk, sem abból ki nem léptünk.

Mint egyszerű és független megyebizottsági tagok minden kérdésben oda adtuk szavazatunkat, a hová a körülményekhez képest belátásunk szerint helyesnek tartottuk.

A személyeskedéseket, melyek egy idő óta vármegyénk békéjét feldúlták s a megyei adminisztráció javításának is nagyban gátol szolgáltak, mindég elítéltük s szívesen látunk minden oly mozgalmat, mely ennek beszüntetésére irányul.

Egy ily mozgalomnak állott élére Fekete Márton bizottsági tag s ebben szívesen részt veszünk; de tiltakozunk azon feltevés ellen, hogy ezen mozgalomnak az éle vármegyénk főispánja Zsilinszky Mihály ő méltósága ellen irányult, sőt ellenkezőleg az ő megérdemelt támogatására látjuk ezt szükségesnek s ezzel is elősegíteni akarjuk őt a megye jólétének előmozdítására irányuló törekvéseben.

Csongrádon, 1892. június 1.

Ujhelyi Nándor s. k. Szabó Sándor s. k.
Szabó Imre s. k. Söhlya Gyula s. k.
kir. közjegyző. Réti Ferencz s. k.
Réti Ernő s. k. Dr. Bojniczer Antal s. k.
Herke Ferencz s. k. Ifj. Tekulics János s. k.
Holczler Adolf s. k. Lászlóffy László s. k.

Távirat.

— **Páris**, június 4. d. e. 11 óra.
Büchler Rabbi. Részvétük lekötölezett, fogadják hálás köszönetemet. Hála Istennek, egészségem majdnem helyreállt.

Báró Hirsch.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.
Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SANDOR.

WALLA JÓZSEF

cementáru-gyára, építési
anyagok raktára

Budapest, VII., Rottenbiller-u. 13.

<p style="text-align: center; margin: 0;">Vállalkozik:</p> <p style="margin: 0;">GRANITTERAZZO, BETONIROZÁSOK, CSATORNÁZÁSOK, SZÖKŐKUTAK, CEMENT-LAPOK és MOZAIKLAPOKKALI KÖVEZÉSEK elkészítésére stb.</p>	<p style="text-align: center; margin: 0;">Raktárt tart:</p> <p style="margin: 0;">KERAMIT-LAPOK KELHEIMI-LAPOK METTLACHI-LAPOK, TERRACOTTA-ÁRUK, KÖFEDÉLPÉP, TŰZÁLLÓ TÉGLAK, KÉMÉNY-RAKVA- NYOKBÓL stb.</p>
---	--

Gyári raktára a
gärtenaui Portlandi
cement és vízhat-
lan mész-gyárnak.

KÖZGYAGCSÖVEK

Gyári raktára a
gärtenaui Portlandi
cement és vízhat-
lan mész-gyárnak.

LEGAJÁNLTÓBB SZER A **ZACHERLIN** MINDEN ROVAR ELLEN!

Kapható helyben: Bagossy József, Bagossy Gábor és Vermes Gyula urak kereskedéseiben. Szentesen: Dobrai Sándor, Szépe József, Vecseri Sándor, Burián

Ismertető jelei a csudatevő József, Kovács Sándor urak kereskedéseiben..

„Zacherlin“ szernek:

- 1.) Alepecsételt üveg.
- 2.) A „Zacherlin“ név rajta.

Ovatosság a ZACHERLIN vételnél!

Rendkívüli fontos találmány gyengeség ellen.

FÉRFIAKNAK.

A cs. és kir. szab. **Potentator**-ral gyógyulhatnak férfiak rögtön, tartósan és utóbajok nélkül, még oly esetekben is, hol semmi sem használt; még több évi gyengült vagy elvesztett erő is helyreállítatik (külsőleg észrevehetetlen, garantírozott ártalmatlan, izgalom nélküli, kellemes gyógymód.) Hires tanárok elismerő nyilatkozatai, legmelegebb orvosi ajánlások és az alaposan kigyógyultak ezernyi hálaíratát érdekel nélkül tanácsolják a cs. és kir. szab. **Potentator** alkalmazását. Maradandó eredmény. A küldés és csomagolás diskreczióval. Tartalom és származás felismerhetetlen **Dr. Altmann Károly**, Wien, VII., Mariahilfstrasse 70 sz. Felvilágosító röpiratok kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25 ik évfolyamába lépett. — Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés“ olvasói értesülhetnek első sorban. — Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb, tárgyilagos hírt tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Bármely párthoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés“ben a legerjedelmesebben közöltetik. — Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szép-irodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárczazikketek legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmilap, mely az „Egyetértés“nek e rovatával a versenyt kiállthatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés“nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétesültség tekintetében utólrhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés“nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint **teljesen független lap** fölötté áll minden pártérdeknek és **csak az igazságot** szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekinteteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés“ olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés“ **gazdasági** rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s **gazdaközönség**, az **iparos és vállalkozó** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tőzsdei tudósításának bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. — A **kereskedő**, az **iparos** s a **mezőgazda** két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés“ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés“ ma már nélkülözhetelenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés“ a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bű tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés“ 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos hírré tettek szert. Ezek: az **Irodalom**, a **Tanügy** és a **Mezőgazdaság**, melyek mindegyike egy-egy szakleptet képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni**, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS“-re

melynek előfizetési ára: **egy hóra 1 frt 80 kr.**, **negyedévre 5 frt** s **egy évre 20 frt**. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés“ felelős szerkesztője és kiadótulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés“ kiadóhivatala:

Dalszínház-utca 1. szám.

(Az operaházzal szemben.)